

Yalnızlık Rıhtımında

– ÖNDER_34 · 11 Aralık 2017

Külenmiş gönlüme dokunma
Bırak uykusunda hiç uyanmasın
O alıştı bu yaşlı haline
Uyanıpta yaraları tekrar kanamasın

Böyle yaşanır mı deme bak yaşanıyor
Sessiz sedasız kendi halinde
Artık şikayette etmiyor susuyor
Anlına yazılan neyse onu çekiyor

Eskide coşardı deli dalgalar gibi
Yediği vurgunlar korkuttu onu
Şimdi sevdaya uzaktan bakıyor
Ama niyetinde yok tekrar sevmeye

İnsan bir korkmaya görsün
Bilinç altında kendini hatırlattı verir
Her unuttuğunda ben burdayım der
Çünkü yaşananlar asla unutulmaz

Döküldü yavaş yavaş yapaklarım
Ne yana baksam çıkmaz sokak
Ben umutlarımı başka bahara bıraktım
Yalnızlık rıhtımında dolaşır dururum